

گفت‌وگو با کودک مدّاح اهل بیت (ع) مدّاحی مرا به کربلا رساند

بچه‌های خوب و مهربان! «چشم کبوتر، خیس است از غم، زیرا رسیده ماه محرم...»، هریک از ما به شکلی ارادتمان را به امام حسین (ع) نشان می‌دهیم، اما مدح و تعریف از بزرگی ایشان جایگاهی ویژه دارد. محمد حسین حمامیان، دانش‌آموز کلاس چهارم دبستان حافظ است. او قبلاً مدّاحی را در هیئت‌ها دیده و دایمی‌اش مدّاح است. مادرش هم به او پیشنهاد می‌دهد این کار را دنبال کند. بنابراین در دارالقرآن شاندیز دوره‌ی مدّاحی می‌گذراند و از هشت سالگی و در ماه محرم در قسمت کودکان «مسجد جامع شاندیز» اولین اجرا را برای امام حسین (ع) انجام می‌دهد که با تشویق زیاد بچه‌ها روبه‌رو می‌شود و با انگیزه، این راه را تا کسب رتبه‌های ارزشمند ادامه می‌دهد. گفت‌وگوی ما با محمد حسین را بخوانید.

محمد حسین جان!

چرا مدّاح اهل بیت (ع) شدی؟

به دلیل ارادت و دوست داشتن امام حسین (ع) و اهل بیت (ع)، زیرا امام حسین (ع) انسان آزاده و بسیار بزرگی بود که از جانش و خانواده‌اش گذشت، اما زیر بار حرف زورگو و ظالم نرفت. بنابراین شایسته‌ی مدح و ستایش است. من با مدّاحی خودم از ائمه تعریف می‌کنم و سخنان و شیوه‌ی زندگی آن‌ها را به مردم می‌شناسانم.

مدّاحی برای اهل بیت (ع) مرا به قرآن هم نزدیک کرده است و تا به حال توانسته‌ام با گوش کردن و تکرار، شش سوره از قرآن را حفظ کنم.

